

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 459/2015
26.05.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Трукуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене М.З., и др, због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене М.З., адвоката Ж.Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 10/14 од 09.09.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 55/15 од 12.03.2015. године, у седници већа одржаној 26.05.2015. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене М.З., адвоката Ж.Б., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 10/14 од 09.09.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 55/15 од 12.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 10/14 од 09.09.2014. године, ставом првим изреке, окривљени М.З. и Н.П. оглашени су кривим и то: окривљена М.З. да је извршила кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а окривљени Н.П. да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, па је окривљена М.З. осуђена на казну затвора у трајању од три године у коју јој је урачунато време проведено у притвору почев од 11.09.2013. године до 10.04.2014. године, као и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана почев од 10.04.2014. године па до правноснажности пресуде или до упућивања на издржавање казне затвора на коју је осуђена, али најдуже док казну на издржи, док је окривљени Н.П. осуђен на новчану казну у износу од 150.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, а истовремено је одеђено да ако он ову казну не плати у остављеном року, иста ће се заменити казном затвора на тај начин што ће се за сваких 1.000,00 динара изречене новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци. Ставом другим изреке пресуде, према

окривљеној М.З. изречена је мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршити у Заводу за извршење казне затвора или у другој одговарајућој или специјализованој установи и која ће трајати док постоји потреба за њеним лечењем, али не дуже од три године, с тим да време које буде провела у установи, биће урачунато у изречену казну затвора. Ставом трећим изреке од окривљене М.З. одузета је опојна дрога и то најлон кеса са 14,37 грама хероина нето тежине, четири пакетића са 1,26 грама хероина нето тежине и најлон кеса са 1,05 грама нето тежине, и истовремено је одређено да ће се наведена дрога после правноснажности пресуде уништити. Ставом четвртим изреке од окривљене М.З. је одузето девет кесица комбинованог прашка произвођача „И. и с.“ и истовремено је одређено да ће се исти по правноснажности пресуде уништити. Ставом петим изреке од окривљеног Н.П. одузета је опојна дрога и то кесица са хероином нето тежине 0,52 грама и истовремено је одређено да ће се наведена опојна дрога по правноснажности пресуде уништити. Ставом шестим изреке, од окривљене М.З. на основу члана 92. у вези члана 91. КЗ одузета је противправна имовинска корист у износу од 3.090,00 динара и страни новац у износу од 20 евра и истовремено је одређено да ће се та имовинска корист после правноснажности пресуде уплатити у корист буџета Републике Србије. Ставом седмим изреке према окривљенима М.З. и Н.П. изречена је мера безбедности обавезног одузимања предмета и то од окривљене М.З. предмети таксативно набројани у изреци пресуде, а од окривљеног П. предмети ближе назначени у изреци пресуде. Ставом осмим изреке окривљена М.З. је обавезана да суду плати трошкове кривичног поступка у укупном износу од 18.715,97 динара, као и судски паушал у износу од 10.000,00 динара, а окривљени Н.П. је обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка у укупном износу од 17.115,97 динара, као и судски паушал у износу од 10.000,00 динара, а све то у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 55/15 од 12.03.2015. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, окривљене М.З. и њеног браниоца, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К 10/14 од 09.09.2014. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљене М.З., адвокат Ж.Б., због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, као и члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку Вишем суду у Новом Саду.

Врховни касациони суд је, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу на основу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене М.З. у захтеву за заштиту законитости најпре истиче да је првостепени суд прекорачио оптужбу и тиме учинио повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер је Виши јавни тужилац окривљеној ставио на терет да је договорила продају хероина на тај начин што је примила СМС поруку од Н.П. „да му треба за 2.000,00“, док је суд окривљену осудио да је договорила продају тако што је добила поруку од окривљеног П. „за 40.АК МИН. 2. црвене“, што значи да је окривљеној стављено на терет договарање ради продаје пријемом поруке једне садржине, а да ју је суд досудио за пријем поруке друге садржине.

Наиме, из списка предмета произилази да је измењеним оптужним актом окривљеној М.З. између осталог стављено на терет да је 11.09.2013. године договорила продају и неовлашћено продала хероин нето тежине 0,52 грама за износ од 2.000,00 динара окривљеном Н.П., тако што је окривљени Н.П. претходно са свог мобилног телефона послао СМС поруку на мобилни телефон окривљене М.З. „да му треба за 2.000,00“, док је побијаном првостепеном пресудом окривљена М.З. између осталог оглашена кривом да је дана 11.09.2013. године договорила продају и неовлашћено продала хероин нето тежине 0,52 грама за износ од 2.000,00 динара окривљеном Н.П., тако што је окривљени Н.П. претходно са свог мобилног телефона послао СМС поруку на телефон окривљене М.З. „за 40.АК. МИН. 2. црвене“. У вези са наведеним на страни 24 образложења првостепене пресуде је констатовано да је суд из Извештаја специјалних истражних метода - Одељења за електронски надзор МУП РС утврдио да је са броја мобилног телефона окривљеног П. послата порука на мобилни телефон окривљене М.З. „за 40.АК. МИН. 2.црвене“, коју је окривљена З. прочитала, па је суд с обзиром на ту утврђену чињеницу на основу члана 420. у вези члана 419. ЗКП у 19 реду чињеничног описа дела уместо речи „да му треба за 2.000,00“ ставио речи „за 40.АК. МИН. 2.црвене“, те да на тај начин није повређен ни субјективни ни објективни идентитет оптужбе и да је окривљенима радња извршења остала иста у постављеним границама, како је тужилац у оптужби описао.

Полазећи од наведеног, те имајући у виду и да је бранилац окривљеног битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП истицао и у жалби на побијану првостепену пресуду, Врховни касациони суд прихвата разлоге које је дао жалбени суд на страни три и четири побијане другостепене пресуде Апелационог суда у Новом Саду и на које разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП. Поред тога, по оцени овог суда, у изреци побијане првостепене пресуде је текст поруке коју је 11.09.2013. године окривљени П. упутио окривљеној М.З. само прецизније и детаљније описан, а у складу са Извештајем специјалних истражних метода – Одељења за електронски надзор МУП РС, а који доказ је првостепени суд у потпуности прихватио, при чему тим прецизирањем речи садржаних у поруци коју је окривљени П. упутио окривљеној З., у изреци побијане првостепене пресуде, по налажењу овог суда, првостепени суд је остао у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, без обзира на измену речи које су садржане у предметној поруци будући да је смисао те поруке остао исти.

Из изнетих разлога, по налажењу овог суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене М.З. истиче да је побијаном правноснажном пресудом Вишег суда у Новом Саду прекорачена оптужба, односно да је иста донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Надаље, бранилац окривљене М.З. у захтеву истиче и то да је првостепена пресуда донета и уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП јер је пресуда заснована на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може засновати, и с тим у вези наводи да је доказ – Извештај специјалних истражних метода – Одељење за електронски надзор МУП РС 03/4-8ЦП1077/14 од 19.06.2014. године незаконит, будући да је извођење тог доказа одређено на предлог заменика ВЈТ, који је изнет на главном претресу, а не на припремном рочишту, док је решење којим је одређено извођење овог доказа неразумљиво и у супротности са одредбама ЗКП, јер суд даје наредбу да се одреди претрес уређаја за аутоматску обраду података и опреме којом се чувају подаци, а истовремено налаже и да се „извештачи“, па је нејасно да ли се у конкретном случају одређује претрес ствари или вештачење.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, како је предметни доказ – Извештај специјалних истражних метода – Одељење за електронски надзор МУП РС прибављен од надлежних органа и то на захтев суда, односно на основу решења Вишег суда у Новом Саду К 10/14 од 10.04.2014. године, то је такав доказ сам по себи законит, а сасвим је друго питање да ли је јавни тужилац извођење тог доказа могао да предложи тек на главном претресу и да ли је суд приликом прибављања овог доказа имао у виду да се ради о претресу ствари или вештачењу, јер ове чињенице не утичу на законитост самог доказа будући да се он односи на предмете, односно мобилне телефоне окривљене М.З. и окривљеног Н.П. и њихове СИМ картице, који су садржани у решењу суда.

Поред тога, бранилац окривљене у захтеву истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП и у вези са тим наводи да су судови одлуком о кривичној санкцији – мери безбедности обавезног лечења наркомана повредили одредбе из члана 83. КЗ, јер се наведена мера изриче кад је учинилац учинио кривично дело услед зависности од употребе опојних дрога и када постоји озбиљна опасност да ће услед те зависности и даље вршити кривична дела, при чему суд изриче ту меру окривљеној без чињеничног супстрата у вези оправданости изрицања мере, и не разматра изведени доказ – усмени налаз и мишљење вештака неуропсихијатра са главног претреса од 10.04.2014. године из ког произилази да код окривљене не постоји психичка зависност.

Како је окривљена М.З. побијаном правноснажном пресудом осуђена на казну затвора у трајању од три године и како је према њој изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана и истовремено одређено да ће се иста извршити у Заводу за извршење казне затвора или другој специјализованој установи и која ће трајати док постоји потреба за њеним лечењем, али не дуже од три године, с тим да ће време које она буде провела у тој установи, бити

урачунато у изречену казну затвора, те како је суд утврдио да је окривљена М.З. предметно кривично дело учинила услед зависности од употребе опојних дрога и да та зависност и даље постоји, то је наведена мера, по оцени овог суда, изречена у складом са чланом 83. Кривичног законика.

Из изнетих разлога, по налажењу овог суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене М.З. истиче да је побијаним пресудама повређен закон - члан 439. тачка 3) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**